

KANNAKSEN METSÄSTYSYHDISTYS RY

60 – VUOTTA HISTORIIKKI

Sisällysluettelo

- 1. Kannaksen Metsästyseura Ry
Metsästysyhdistyksen avainhenkilöt 2023**
- 2. Perustaminen**
 - Yhdistyksen alue**
 - Ensimmäinen johtokunta**
 - Puheenjohtajina toimineet vuoteen 2023 mennessä**
 - Sihteerit ja rahastonhoitajat 2023 mennessä**
 - 2010 nimetty erikseen sihteeri ja rahastonhoitaja
 - Hirviporukan vetäjät**
 - Jäsenistö**
- 3. Seuran toimintaa alusta tähän päivään**
 - Ampumajaosto**
 - Hirvijaosto**
- 4. Seuran alkuvuosia ja ensimmäinen Mesästysmaja**
- 5. Palama, Palamahautoin toimintakeskus, Palaman metsästysampumaurheilukeskus**
- 6. Riistanhoito**
 - Siikalahti – menneinä vuosikymmeninä**
 - Metsästys ja riistaeläimet**
 - Hirvi**
 - Karhu ja susi**
 - Villisika**
 - Supikoira**
 - Muuta riistaa**
- 7. Talkoo toiminta ja muuta toimintaa**
- 8. Yhteenveto**

1. Kannaksen metsästysseura Ry

Historiaa Kannaksen Metsästysyhdistys Ry:n perustamisesta vuonna 1963, aina nykypäivään ja 60-vuotis juhlavuoteen 2023. Vanhoista yhdistyksen historiikkeista on ollut käytettävissä seuraavat juhlavuosien 30-, 40- ja 50-vuotisen taipaleen koosteet. Eli vuosilta 1993, 2003 ja 2013. Vanhemmat tiedot yhdistyksen historiasta ovat kadonneet, kuten jäljempänä tulee todettua. Talvikokouksessa 2023 määriteltiin Juhlatoimikunta, joka on koostanut seuran historiaa ja juhlavuosi huipentuu 11.11.2023 Hotelli-ravintola Kägösessä hirvipaistin merkeissä.

Metsästysyhdistyksen avainhenkilöt 2023	
Puheenjohtaja	Joni Peuhkuri
Varapuheenjohtaja & ampumayhteyshenkilö	Pekka Sikiö
Sihteeri	Mika Härkönen
Rahastonhoitaja	Perttu Parikka
Suurpetoyhdistyksen henkilö	Ari Matikainen
Muut johtokunnan jäsenet	Erkki Valkeapää Tapani Ruuska Janne Mäkäläinen
Kannaksen metsästysyhdistyksen sivujen ylläpito	Pekka Rantanen
Tilojen vuokrauksen vastaava	Janne Mäkäläinen

2. Perustaminen

Kannaksen Metsästysyhdistyksen perustava kokous pidettiin Kannaksen meijerin kokoushuoneessa 11.2.1963.

Kokouksen oli kutsunut koolle maanviljelijä Eero Terävä. Kokouksessa oli läsnä 28 metsästystä harrastavaa miestä. Osa kokoukseen osallistuneita oli RHY:n (Riistanhoitoyhdistys) miehiä.

Kokouksen avasi koollekutsuja, joka valittiin myös kokouksen puheenjohtajaksi.

Pöytäkirjanpitäjäksi valittiin Kalevi Jantunen. Vanhan Parikkalan riistanhoitoyhdistyksen puheenjohtaja Mauno J. Jantunen selosti laajasti metsästysyhdistyksen toimintaa ja merkitystä riistakannan hoitajana ja järjestyneen metsästyksen toteuttajana.

Vilkkaan keskustelun jälkeen kokous yksimielisesti päätti perustaa metsästysyhdistyksen, jonka nimeksi tuli Kannaksen Metsästysyhdistys ry.

Yhdistyksen alue:

Perustetun Kannaksen Metsästysyhdistyksen alueeksi määriteltiin alue, jonka rajat ovat:

Joensuunjoki - Jängensalmi - Eskolantie – Simpeleenjärvi (Oraitsaaren ja Harmaitsaaren salmi) - Joukionsalmi ja idässä valtakunnanraja.

Järvenpään kylä liittyi alueeseen, mutta toimintaan he eivät osallistuneet ja varsin

pian perustivat oman yhdistyksen. Kannaksen metsästysyhdistyksen alue (7800 ha / 50-vuotis historiikki) on kokonaisuutena erinomainen, rajoittuen Joensuunjokeen, simpeleenjärveen sekä valtakunnan rajaan. Alue on yhtenäinen kokonaisuus, jota metsästyksellisesti rajoittaa rautatie ja vilkasliikenteinen valtatie 6.

Ensimmäinen johtokunta:

Perustetun yhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin mv. Eero Terävä. Johtokunnan jäseniksi valittiin Raimo Tuunanen, Kalevi Jantunen, Seppo Saukkonen, Yrjö Seppänen, Eelis Jantunen ja Arvo Sikiö (Seitoja).

Varalle Martti Saukkonen, Eino Sinkkonen, Oiva Huotilainen ja Mauno Kemppainen.

Eräiden tuhoutuneiden pöytäkirjojen takia osa tiedoista on muistinvaraista tietoa.

Perustajajäsenten rivit ovat harvenneet, eikä tietojen varmistaminen näin ollen ole mahdollista, mikäli dokumentteja ei satu vielä löytymään.

Puheenjohtajina toimineet vuoteen 2023 mennessä

Puheenjohtajina toimineet:	
Eero Terävä	1963 - 1969
Ilmari Matikainen	1969 - 1975
Alpo Kemppainen	1975 - 1976
Seppo Saukkonen	1976 - 1984
Yrjö Valkeapää	1984 - 1986
Heimo Tikkinen	1986 - 1993
Risto Mielonen	1993 - 1996
Heikki Valkeapää	1996 - 1999
Veikko Jantunen	1999 - 2001
Matti Venäläinen	2001 - 2003
Pekka Saukkonen	2004 - 2009
Joonas Jantunen	2009 - 2021
Pekka Saukkonen	2022 - 2023
Joni Peuhkuri	2023 - edelleen

Sihteerit ja rahastonhoitajat 2023 mennessä

Sihteeri / Rahastonhoitajat	
Kalevi Jantunen	1963 - 1969
Matti Taivainen	1969 - 1970
Reino Sinkkonen	1970 - 1972
Lauri Kosonen	1972 - 1974
Raimo Tuunanen	1974 - 1976
Yrjö Valkeapää	1976 - 1978
Vesa Poutanen	1978 - 1980
Heimo Tikkinen	1980 - 1982
Veikko Anttonen	1982 - 1986
Pauli Siitonen	1986 - 2010

2010 alkaen erikseen nimetyt	
Sihteeri	
Mikko Ulmanen	2010 - 2013
Kirsi Jantunen	2014 - 2017
Perttu Parikka	2018
Mikko Ulmanen	2019
Mira Leskinen	2020 - 2021
Mika Härkönen	2022 - edelleen
Rahastonhoitaja	
Perttu Parikka	2010 - edelleen

Hirviporukan vetäjät

Hirviporukan vetäjät	
Eero terävä	1961 - 1974
Seppo Saukkonen	1975 - 1978
Hannu Viikki	1979
Kalevi Jantunen	1980 - 1981
Hannu Viikki	1982
Yrjö Valkepää	1983 - 1987
Matti Mielonen	1988
Seppo Saukkonen	1989 - 1990
Yrjö Valkepää	1991 - 1992
Pekka Saukkonen	1993 - 1994
Ari Matikainen	1995 - 1996
Heimo Mäkäläinen	1997 - 1998
Ari Matikainen	1999 - 2001
Pekka Saukkonen	2002 - 2003
Matti Venäläinen	2004 - 2010
Mikko Tikkinen	2010 - 2012
Pekka Saukkonen	2013 - 2014
Heikki Valkeapää	2014 - 2016
Jukka Honkanen	2016 - edelleen

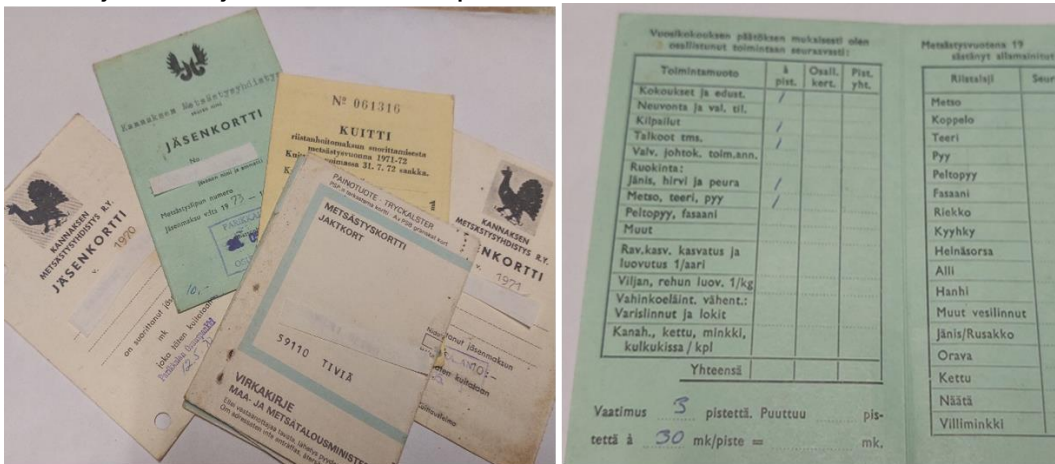
Jäsenistö

Usein voidaan lukea tiedostusvälineistä metsästysseurojen "ukkoutuvan". Jo edellisten vuosikymmenien historiikeissa on asia mainittu. Kuluvana vuonna on ollut samaa luettavissa metsästystä koskevista artikkeleista yleisellä tasolla. Viimeisimpänä asiaa on mainittu Parikkalan-Rautjärven sanomissa "Hirvenmetsästys käynnissä Parikkalassa ja Rautjärvellä" jutussa 26.10.2023. Kannaksella metsästyksessä kiinnostuneita henkilöitä on jäsenistössä monessa ikäluokassa, eikä pelkästään miesten kerhona voi seuraa enää pitää, vaikka vain muutamia naisia jäsenistössä olisikin kerrallaan. Jäsenmäärässä ei ole ollut suuria muutoksia, jotkut ovat jääneet seurasta pois ja uusia tullut tilalle.

Seuran perustamisesta lähtien on kerätty toimintapisteitä ja saaliit ilmoitettu. Jo 70-luvun alussa ollut jäsen kortti on ollut vielä käytössä 2020-luvullakin, vaikka sovellukset ja muut sähköiset toiminnot metsästyksessä on lisääntynyt.

Saalisilmoitus 20 _____ -20 _____					
Laji	Seuran al.	Muualla	Laji	Seuran al.	Muualla
Metso			Metsäjänis		
Teeri			Rusakko		
Pyy			Kettu		
Riekko			Mäyrä		
Peltopyy			Supikoira		
Fasaani			Näätä		
Kyyhkyt			Minkki		
Hanhet			Hilleri		
Haapana			Kärppä		
Sinisorsa			Orava		
Tavit			Pisami		
Sotkat			Villisika		
Haahka			Varislinnut		
Alli			Lokit		
Telkkä					
Koskelot					
Muut vesilinnut					
Lehtokurppa					

Vanhoja kortteja 70-luvun alkupuolelta

Kannaksen metsästysyhdistykseen on otettu nuoria jäseniä, silti keski-ikä jäsenistössä on edelleen nousussa. Keski-ikä on 2013 epäilty olevan n. 50 vuotta ja tämän hetken keski-ikä on 57-vuotta. 2003 oli laskettu keski-ikä, joka silloin oli 42-vuotta.

3. Seuran toimintaa alusta tähän päivään

Ampumajaosto

Uuden yhdistyksen toiminta lähti innokkaasti käyntiin. Perustamista seuraavana vuonna yleinen kokous päätti 13.2.1964 ostaa "savikiekkolinkon", kuten sitä siihen aikaan nimitettiin. Samassa kokouksessa perustettiin seuraan hirvijaosto ja ampumajaosto.

Savikiekkolinko oli ensimmäinen metsästysammuntaan hankittu laite, joka aloitti ampumakilpailutoiminnan. Haulikkoammunnasta innostuneet jäsenet ostivat omia linkoja peltojen laitamille, jolloin pauke ja sen mukana kyläläisten kärsivällisyys oli koetuksella. Tuli tarve keskittää ampumatoiminta samaan paikkaan.

Ensimmäinen virallinen ampumarata perustettiin Siikalahdelle, entisen Tiviän pysäkin lähelle. Rakenteet olivat kevyet, mutta toimivat, joten radalle voitiin pitää yleisiä kilpailuja mm. SM-kilpailujen karsintakilpailu. Alueella olleet sorsat tottuivat paukkeeseen ja lensivät ammuntojen aikana seuraamaan toimintaa. Luonnonsuojelijat eivät moista toimintaa hyväksyneet ja niin tuli lähtö uusiin maisemiin. Muuttokustannuksiin saatiin sentään pientä kipurahaa, osa muuttokorvauksista meni oikeudenkäyntikuluihin. Tämä lienee tapahtunut 1990-luvulla, jos ei jo aiemmin. Ainakin Palamalle Hirvirata on valmistunut jo vuonna 1990.

Haulikkoampujista kehittyikin yhdistykseemme edustava ampujajoukko, jotka ovat tuoneet Suomen metsästäjäliton metsästyshaulikon joukkuekilpailussa mm. kaksi Suomen mestaruutta, kaksi hopeamitalia ja yhden pronssimitalin. Henkilökohtaisessa kilpailussa paras saavutus on Heikki Valkeapään kuudes sija. Heikki oli Kymen piirin paras haulikkoampuja vuosina 1983, 1986 ja 1987. Mestaruuteen yltäneessä joukkueessa ampuivat Matti Tiainen ja Heikki Valkeapää. Vuodesta 1973 lähtien ovat nimet Heikki Valkeapää, Matti Tiainen, Yrjö Valkeapää, Martti Soikkeli ja Vesa Poutanen hallinneet tätä lajia. Viimevuosina nuorempi polvi on tullut tiukasti kilpailuun mukaan. Tapio Matikainen voitti 2010 50-v. Sarjassa Metsästäjäliton Suomen mestaruuden luodikko ammunnessa, 2012 tuli pronssia ja 2013 Ilma-aseella luodikon SM-hopeaa.

Yhdistyksen mestaruudesta kilpaillaan haulikkolajien lisäksi hirvi- ja luodikkokilpailuissa. Harvoja poikkeuksia lukuun ottamatta hirvi- haulikko- ja luodikkokilpailun sarjojen voittaja on sukunimeltään Matikainen, joskus jopa neljä ensimmäistä omistaa saman sukunimen.

Palamahautoin toimintakeskus on antanut mahdollisuuksia ja monipuolistanut ampumaharrastusta. Toivottavasti hyvät ulkoiset puitteet lisäävät metsästysampumaharrastusta, ja antaa mukavia hetkiä metsästysampujaurheilun parissa. Vuonna 2013 on valmistunut Trap-rata ja sen jälkeen pistooliampumarata.

Yhdistyksen alkuvuosina kilpailutoimintaan kuului myös riistapolkukilpailut. Niiden jäätyä pois kilpailutoiminnasta on tilalle tullut hirvenhiihto- ja hirvikävelykilpailut.

Hirvijaosto

Samassa perustamisesta seuraavan vuoden 1964 kokouksessa myös Hirvijaosto perustettiin. Kokous laati hirvijaostolle säännöt, jotka olivat pitkään suurelta osin samanlaiset kuin perustaessa. Hirviporukoilla on ollut vetäjä, jotka aiemmin lueteltu taulukossa.

Vuonna 1978 on täytynyt hirviporukkaan aikovilla olla ampumakoe suoritettu, asevelvollisuus suoritettu ja ei maanvuokraaja jäsenen tuli olla ollut 3 vuotta seuran jäsen. Kaikilla jäsenillä tuli myös olla rajavyöhykelupa. Erinäisiä rangaistustoimia oli myös määritetty, kuten hirven nylkeminen yksin. Kuitenkin sääntöjä on päivitetty tilanteen niin vaatiessa ja viimeksi on sääntöjä päivitetty vuonna 2022. Asevelvollisuuden suorittaminen on naisten osalta vielä vapaaehtoisuuteen perustuva ja metsästyksessä on mukana metsästyksestä kiinnostuneita henkilöitä. Rajavyöhykelupa taas on nykyään hankala saada, mutta osalla seuran metsästäjistä se on. Metsästyksen ja hirviporukkaan liittymiseen tarvittavat asiakirjat ja kortit ovat muuttaneet muotoa erilaisten nykyaikaisten

viestintälaitteiden tulon myötä. Kortit ja koetulokset kulkevat myös sovelluksessa kännykässä. Osa luvista edelleen vain korttimuotoisena ja näin ollen pidettävä mukana.

Hirvikantaa säätelee Riistanhoitopiiri, myöntäen lupia sen mukaan, mikä on hirvitiheys alueella. Vuonna 2023 hirvilupia koko Parikkalan alueella 100, joista 16 kpl Kannaksen alueella. Hirvestyksestä ja hirvestä riistaeläimenä, sekä metsästystarina toisaalla historiikin koostessa.

4. Seuran alkuvuotia ja ensimmäinen Mesästysmaja

Toinen toimintavuosi oli seuran historiassa suurta innostuksen aikaa ja silloin uskallettiin ryhtyä pienellä jäsenjoukolla sellaiseen, mitä tänä päivänä mietittäisiin arastellen.

Tällainen päätös oli 12.8.64, jolloin yhdistyksen johtokunta esitti yleiselle kokoukselle, että päätettäisiin rakentaa oma metsästysmaja. Innostajana ja asioiden eteenpäin viejänä toimi luonnollisesti puheenjohtaja Eero Terävä ja nuorekas johtokunta ei pelännyt ottaa suuriakaan haasteita vastaan. Majan rakentamiseen päätettiin ryhtyä, vaikka yhdistys oli vuosi sitten perustettu, eikä näin ollen säästöjä ollut ehtinyt kertyä. Parhaiten tilannetta kuvanee vuoden 1964 talousarvio, jossa tuloina oli jäsenmaksuista 350 mk ja Siikalahden sorsastuksen valvonnasta 300 mk eli tulot yhteensä 650 mk. Menot: Piirivero 74 mk, maanvuokria 100 mk ja ilmoituskulut 30 mk eli menot yhteensä 204 mk.

Majan rakentamista varten pidettiin hirsitalkoot ja jokaisen jäsenen oli tuotava vähintään kaksi annetut mitat täyttävää suoraa hirttä, nämä oli sitten keväällä myös vuoltava. Paljon talkoohirsiä tuli myös ulkopuolisilta, samoin kuin naulalaatikoita yms. rakennustarviketta. Majan veisti Terävän veljekset majan tiehaaran luona olevalla aholla, josta se sitten kasattiin, kun perustus oli saatu talkoilla valetuksi. Muuraustyön teki Väinö Heinonen. Sähköistykseen ei ollut varaa, joten valaistukseksi ostettiin kosankaasuvalot, jotka olivat valonlähteenä aina vuoteen 1976 saakka, jolloin sähköt hankittiin.

Maja rakennettiin Eero Revolta 30 vuodeksi vuokratulle kauniille rantatontille Pitkälämmin itäpäässä. Tontin sijainti oli hyvä ja keskeinen ajatellen seuran aluetta. 1993 oli jatkettu vuokrasopimusta 10 vuotta. Pian majan rakentamisen jälkeen rakennettiin nylkykatos ja halkovaja. 1990-luvulla oli käytössä riittävän suuri ja sähköisin nosturein varustettu nylky- ja lihankäsittelypaikka.

5. Palama, Palamahautoin toimintakeskus, Palaman metsästysampumaurheilukeskus

Kun ensimmäisen majan vuokra-aika läheni loppuaan tuli tarve etsiä uusi kokoontumispaikka. 1985 Martti Saukkonen ja Yrjö Valkeapää löysivätkin hyvän paikan Palamasta, mutta maanomistaja Paavo Pitkänen ei ollut silloin halukas kauppoihin. Seuraavana vuonna Pitkänen soitti Yrjö Valkeapäälle ja ilmoitti myyvänsä 4,7 ha alueen, mutta kaupan oli tapahduttava samana päivänä, hinta oli 50.000 mk. Kahdeksan rohkeaa jäsentä saatiin kokoon, marssittiin silloisen puheenjohtaja Heimo Tikkinen johdolla pankkiin, pantiin nimet velkakirjaan ja saatiin 55.000 mk laina. Määräala oli vaihtanut omistajaa.

Jos yleinen kokous ei olisi hyväksynyt kiinteistökauppaa, olisivat takaajat lunastaneet määräalan itselleen. Yleinen kokous hyväksyi yksimielisesti kaupan, asiaa käsitellessä

käytettiin vain yksi puheenvuoro. Se oli kannustava: ”Ollaan selvitty sodastakin, selvitään tästäkin”.

Alkoi rakennusvaihe, ensin tehtiin tie, samalla kaivinkone tasoitti aluetta haulikkorataa varten. Ja teki suojavallin haulikkoradan ja hirviradan väliin. Hirvirata valmistui 1990 ja haulikkorata hieman aiemmin. Haulikkorata siirtyi aiemmalta Tiviän pysäkin läheltä siikalahdelta Palamaan. Ampumajaoston tarinan alle on koottu enemmän metsästysampujaurheilun puolelta myös Palaman osalta.

Ensimmäinen rakennus kota tehtiin vuosina 2006–2007. Nylkykatos 2007 Sauna takkahuoneineen 2012–2013.

Siinä sivutyönä rakennettiin ja paranneltiin ampumaratoja. Vuonna 2013 on valmistunut Trap-rata ja sen jälkeen pistooliampumarata. Alueen keskellä ollut hiekkamäki saatiin myydyksi, ja näin alue oli myös tuottoisa yhdistykselle.

6. Riistanhoito

Metsästysyhdistyksen toimintaan kuuluu olennaisena osana riistanhoito ja riistan verottaminen siten, ettei mikään laji ryöstäydy liian suureksi, eikä myöskään liian pieneksi. Tämän takia, Kannaksen Metsästysyhdistyksessä aloitettiin heti ensimmäisenä vuotena riistapeltojen teko talkoilla. Samoin jokaisen jäsenen tuli tehdä telkänpönttö ja viedä se sopivaan paikkaan. Teerille ja jäniksille rakennettiin ruokintapaikkoja. Hirvien talvehtimisalueille vietiin nuolukiviä. Jokaisen jäsenen tuli tehdä toimintapisteiden verran riistanhoitotyötä. Eri riistalajien metsästystä säädeltiin syyskokouksen päätöksillä, jossa määrätään montako teertä, pyytä, tai jänistä jäsen saa ampua.

Riistan hyvinvoinnista on huolehdittu vuosien aikana tekemällä lisää riistapeltoja, sekä pönttöjä ja erilaisia ruokintapaikkoja. Hirville on tarjottu nuolukiviä ja metsäkaurille omenaa, leipää ja viljaa. Valitettavasti ilvekset tuhosivat Siikalahden metsissä asustaneen metsäkauripopulaation joitakin vuosia sitten. Vaikka ilvestä liikkuu runsaasti alueella, on myös kauriista ja, jopa valkohäntäpeurahavaintoja alueelta 2023.

Riistakantojen merkittävää hoitoa on myös pienpetojen, kuten, ketun, minkin ja supikoira kantojen kurissa pitäminen. Kiinnostuksen lisäämiseksi vuosittain on järjestetty tuhoeläinkilpailu ja varisten vähentämiseksi aiemmin vaakkukilpailu. Metsähallituksen pyynnöstä ja luvalla on yhdistyksen jäsenet pyytäneet pienpetoja muuten metsästykseltä rauhoitetulta Siikalahden luonnonsuojelualueelta, joka edelleen jatkuu. Pienpetojen metsästäjänä on kunnostautunut Veikko Jantunen, voittaen vuosittain järjestettävän tuhoeläinkilpailun ylivoimaisesti. Veikko on palkittu myös riistanhoitoyhdistyksen parhaana pienpeto pyytäjänä. Siikalahdella on alkanut vuonna 2022 Helmi-vieraspetoeläin hanke, jossa Veikko Jantunen toimii johtajana. Hankkeessa keskitytään hallitsemaan supikoiran ja villiminkin kantoja siikalahdella. Kauko Seppänen on toinen aktiivinen pienpetojen pyytäjä seuran jäsenistä, Kauko on voittanut seuran alueella tapahtuvan pienpetokilpailun nyt useana vuonna peräkkäin.

Nykyaikana riistan seuraamiseen käytetään myös riistakameroita, kamerat antavat tietoa alueella liikkuvasta eläimistä ja niiden määristä.

Siikalahti – menneinä vuosikymmeninä

Kannaksen Metsästysyhdistyksen jäsenillä on ollut lähes koko toimintansa ajan mahdollisuus metsästä yhdellä Suomen parhaimmista sorsavesistä, Siikalahdella. Myös metsästyksen valvonta on ollut seuramme jäsenten harteilla. Tästä valvontatyöstä seura sai alkuaikoina lähes puolet tuloistaan. Metsästysoikeudesta Siikalahdella on käyty kovaa kissanhännänvetoa ja asiasta on valitettu Oikeuskanslerille asti. Siikalahtea muutettaessa luonnonsuojelualueeksi luvattiin, että paikallinen väestö saa pitää ikimuistoiset metsästysoikeudet.

Nyt metsästys on rajoitettua ja tapahtuu Suomen riistakeskuksen pyynnöstä tai liittyen hankkeisiin, joita edellä oli jo mainittu Helmi-vieraspetohanke. Hankkeelle on rahoitusta vuoden 2024 marraskuuhun asti.

Metsästys ja riistaeläimet

Kannaksen Metsästysyhdistyksen alue rajoittuu yli 10 km matkalta valtakunnan rajaan. Tämä asettaa omia rajoituksia lähellä rajaa metsästäessä. Varsinkin ajokoiraa käytettäessä, koira saattaa ajossa mennä Venäjän puolelle ja pahimmassa tapauksessa jääkin sille tielleen. Kun rajavyöhykkeellä ei saa metsästä, siitä muodostuu jatkuva rauhoitusalue riistalle. Vaikka yhdistyksen perustavassa kokouksessa monissa puheenvuoroissa valitettiin rajan haitoista metsästykselle, on nyt yhdistyksen historian aikana todettu, että rajan takaiset isot asumattomat alueet ovat olleet se riistavarasto, josta Kannaksen Metsästysyhdistyksen jäsenet ovat saaneet saaliikseen enemmän kuin sisämaan seurojen jäsenet. Varsinkin suurriistan, kuten suden, karhun ja hirven metsästykseseen nuo rajan takaiset suuret erämaat ovat antaneet riistaa tällekin puolelle rajaa.

Hirvi

Kannaksen Metsästysyhdistykselle tärkein ja arvokkain metsästyksen kohde on ollut hirvi. Yhdistyksen perustamisen aikoihin hirvi oli niin harvinainen eläin, että sen jälkikin oli ihmetyksen kohde, vaikka hirvijaosto perustettiin jo seuraavana vuonna seuran perustamisesta.

Hirvi oli vielä 1950-luvulla niin harvinainen eläin, ettei vanhatkaan ihmiset olleet sitä koskaan nähneet. 1960-luvun alussa alkoi kuitenkin rajan takaa tulla hirviä, ensiksi ikäänkuin tunnustellen Suomen puolelle pelloille syömään ja takaisin rajan taakse. Jo kaksi vuotta ennen yhdistyksen perustamista seutukunnan metsämiehet muodostivat hirttiporukan ja saivat kaatoluvan kahdelle hirtelle. Ensimmäinen hirvi kaadettiin Suurestasuosta Tyrjän kylässä, alue olikin alkuvuosina yhdessä Kiimasuon kanssa parhaita hirttialueita. Ensimmäisen hirtten kaatoi Kalervo Sysiö, vuonna 1961, jo kaksi vuotta ennen yhdistyksen perustamista. Mahtoi olla mielenkiintoinen tilanne Kalervolla, kun ampui eläintä, jota ei ollut aiemmin elävänä nähnyt.

Metsästyksenjohtajan tärkein tehtävä lienee ollut hirtenkuvien esittely. Lukuisia ovat olleet nuotiot, joiden ympärille hirttimiehet ovat kokoontuneet makkaroita käärimään. Siinä nuotion loimussa on keuhuttu hyvät koirat, juoksija hevoset, onnistuneet kapakkareissut, kaverin eväät, etenkin jos omia ei ole ja emännät, erityisesti ne, jotka ovat aamuvarkaisella varustaneet miehensä maukkailla eväillä päivän raskaaseen koitokseen. Hirttimestä on mielenkiintoista hommaa, johon sosiaalinen kanssakäyminen liittyy olennaisesti.

Hirtten ja karhun metsästykseseen on jäsenillä koiria, jotka helpottavat saaliin löytymistä ja ovat karhun metsästyksessä välttämättömät. Matikaisen Arin ja Terhon koirat ovat olleet hyviä hirtten ja karhun haukkujia, Arin koira on valittu riistanhoitoyhdistyksen vuoden koiraksikin aikanaan.

Poukkoilevan lupakäytännön takia saaliskiintiöt ovat olleet vaihtelevia esim. v. 97 oli yksi kaatolupa, jahti kesti 10 minuuttia. Vuonna 2002 taas oli 34 kaatolupaa, eniten kaatolupia oli 1987, peräti 55 kappaletta. Parhaimpana jahtipäivänä saaliiksi tuli 18 hirtteä, joka on enemmän kuin vuoden 2023 hirttilupia on yhteensä. 2009 ja 2010 hirttikannan

ollessa pieni, eläin rauhoitettiin, eikä metsästystä järjestetty. Keittolihat hankittiin ulkopuolelta.

Vuoden 2023 jahtikauden loppuun mennessä on seuran 60-vuoden taipaleen aikana kaadettu 872 hirveä. Lihapainoltaan suurimman 312 kg painaneen hirven on kaatanut Pauli Siitonen.

Hirviporukan johtaminen on erittäin vastuunalainen tehtävä. Hirviporukan johtajat vuosien varrelta on aiemmin mainittu. Ennen metsästyslakien muutoksia laillisessa hirvijahdissa sattuneet tahattomat vahingot katsottiin lain mukaan salakaadoksi. Tarinat kertovat, että eräs takavuosina täällä vaikuttanut vallesmanni, joka oli kaupungin poikia eikä ymmärtänyt hirvenmetsästyksestä mitään uhkasi nylkeä metsästyksen johtajan ja ripustaa nahan virastotalon ulkoseinälle. Vähäiset ovat olleet vierailut vallesmannin piinapenkissä, olisiko uhkauksella osuutta asiaan.

30-vuotis historiikista löytyy seuraavia hirvitarinoita ja muisteluja: Erikoinen hirvenkaato tapahtui 1960-luvulla, jolloin Joenniemessä passin eteen törmäsi iso uroshirvi. Hirveä ammuttiin monen miehen toimesta monta laukausta. Kun hirvi kaatui aitalinjalle oli moni pyssymies sitä mieltä, että hänen laukaus sen kaatoi. Kun armonlaukaus oli ammuttu, todettiin hirven juosseen kahareisin pitkin piikkilanka-aitaa ja menettäneensä siinä sukuelimensä. Hirvi oli loppujen lopuksi sotkeutunut jaloistaan niin, että kaatui eikä päässyt ylös ja armonlaukaus lopetti tuskat. Nyljettäessä todettiin, ettei muita osumia, kuin armonlaukaus ollut.

Takavuosina, jolloin hirvikanta ei ollut vielä levinnyt koko alueelle oli parhaita ajoja Kiimasuon ajo, joka alkoi Kiimasuolta ja kulki Kullinsuon kautta kohti Tiviässä olevaa erästä kalliota. Kaikki nämä virallisia paikannimiä.

Karhu ja susi

1990 luvulla sudet ja karhut aiheuttivat kotieläinten kasvattajille taloudellista vahinkoa raadellen lampaista ja lehmiä. Vaikka karhu ja susi on EU:n erityisessä suojelussa, saatiin häirikköeläinten lopettamiseksi muutamia lupia, jahdeissa oli yhdistyksen jäsenet aktiivisesti mukana. Nykyään karhulupia on joitakin koko riistahoitoyhdistyksen alueella. Karhujahdeja järjestetään yhteisjahdeina. Susi kantoja harvennetaan luvan varaisesti, mutta niiden kaatoja ei alueella ole ollut kovinkaan usein.

Ennen vuotta 1985, jolloin Matti Tiainen ja Risto Mielonen ampuivat ensimmäisen karhun oli kulunut 96 vuotta edellisestä karhun kaadosta Parikkalan kunnan alueella.

Tähän asti on yhdistyksen alueelta kaadettu karhujä, vuoteen 2023 mennessä on 22 kpl. Näköhavaintoja karhuista on vuosittain useita. Karhujä pesii myös yhdistyksen alueella.

Viljo Anttonen (Tyrjä) ampui ensimmäisenä ison urossuden. Kaikkiaan yhdistyksen alueelta on ammuttu 4 sutta vuoteen 2023 mennessä. Ari Matikaisen ampuma iso susi oli näytteillä mm. ravintola Kägösessä, jossa sitä käytiin ihailemassa, jotkut vihailemassa.

Susi ei ole enää ihmisiä karttava erämaiden asukki, vaan liikkuu talojen pihapiirissä. Tästä esimerkkinä on Hannu Uimosen talonsa yläkerran ikkunasta ampuma susi.

Tapaukset ovat vuosien takaa, nyt edelleen tilanne on ollut hyvin hallinnassa. Sudet karkonneet Venäjän puolelle, tai ne on siellä ammuttu.

Villisika

Riistalajina on yhdistyksen alueelle tullut villisika, jonka kanta on noussut ja eläimiä tulee Venäjän puolelta. Villisikaa on päästy metsästämään ja saatu saaliiksi viime vuosina. Villisian on 2013 historiikissa epäilty olevan yksi tulevaisuuden metsästys kohde. Eikä tuossa arvioissa oltu erehdytty.

Supikoira

Valtakunnan rajan läheisyys toi 70-luvulla venäjältä aivan uuden riistaeläimen tai riesan, supikoiran, josta vielä ennen sotia ei kukaan tiennyt mitään. Tämä nopeasti lisääntyvä turkiseläin on haittaeläimistä runsaslukuisin. Vuonna 2023 on supikoiria alueella jatkuvasti ja niitä loukutetaan. Pitkään alue ei saa olla supikoirista vapaa, vaan aina se löytää metsästäjien mukaan takaisin. Parikkalan-Rautjärven sanomissa kirjoitettiin aiheesta 2023 syksyllä ja on mainittu jo aiemmin.

Muuta riistaa

Metsäkanalintujen metsästys on vähäistä, muutamia teeriä ja pyitä ammutaan vuosittain. Metso on rauhoitettu.

Pienpetoja on pyydetty ahkerasti. Osa pienpedoista on mainittu erikseen. Pyynnin tuloksellisuus on tullut esiin lintukantojen vahvistumisen myötä.

Jäniskannat ovat olleet hyvät ja kestäneet hyvin runsaan verotuksen. Rusakkokanta on viimeisien vuosien aikana vahvistunut merkittävästi.

7. Talkoo toiminta ja muuta toimintaa

Talkootoiminta niin Palamalla, kuin jahtialueiden hoidossa on merkittävä tekijä tämän metsästysyhdistyksen toiminnassa. 50-vuotis koosteessa mainitut ahkerat talkoolaiset on poimittu tähänkin: ”Heimo Mäkäläinen, Yrjö Valkeapää, Pertti Saukkonen ja monet, monet muut. Pekka Sikiö on vuosina 2012 ja 2013 tehnyt talkootyötä noin 200 tuntia, ammattikirvesmies on rakentanut saunaa uskollisesti. Antakaamme saunalle nimeksi Pekan sauna. Saunaprojektissa ovat ahkerasti mukana olleet myös mm. Matti Venäläinen, Timo Ylilehto, Janne Mäkäläinen ja Matti Matikainen.”

Onkikilpailuja järjestetään talvella ja kesällä, niihin voivat osallistua myös maanvuokraajat.

Vuosittain yhdistys kutsuu maanvuokraajat, jäsenet ja naapuriseurojen edustajat hirtkeille tai paistille. Tapahtuma on saanut erittäin hyvän suosion, onneksi sillä se on pieni kiitos maanvuokraajille. Suhteet ovat kunnossa maanvuokraajiin. Vuosien varrella tilaisuuksia on järjestetty, niin ravintolassa, kuin Palamassakin.

Yhdistyksen alueella on vierailut hirvimetsällä saksalaisia ja metsästysmatkailu projektin puitteissa italialaisia ja ranskalaisia lehtokurpan metsästäjiä. Vierailut ovat liittyneet Metsästäjän Eurooppa Leader – hankkeeseen. Eduskunnan eräkerho on myös vierailut mukana yhdistyksen hirvijahdissa, kaataen yhden hirven.

Kannaksen metsästysyhdistyksen ja SRVA (Suurriistan virka-apu) välillä on sopimus loukkaantuneiden hirvien ja karhujen lopettamiseksi. Kyseessä on yleensä kolareissa loukkaantuneet eläimet.

8. Yhteenveto

Kannaksen nyt jo 60-vuoden ikään ehtinyt seura voi olla tyytyväinen menneisyydessä tehtyihin, joskus jopa uhkarohkeisiin ratkaisuihin. Jäsenistö on innolla mukana yhdistyksessä, eikä jäsenmäärä ole vähentynyt. Historiikin kirjoittamisen aikaan seuralla on 130 jäsentä. Into tekemiseen yhdistyksen tilojen ja alueiden ylläpidon ja kunnostuksen suhteen, sekä kehittämiseen on säilynyt. Seuralla on tasoltaan hyvä maja saunoineen, nylkykatoksineen ja kylmätiloineen.

Muuttuvat vaatimukset ympäristön suojelullisilta kannoilta huomioidaan ampumaratojen käytössä. Kuluneena kesänä on otettu näytteitä radoilta. Ympäristöluvan uusiminen on ollut vireillä jo useita vuosia ja edelleen odotamme päätöstä luvan suhteen.

Myös yhdistyksen alueella olevien saaliseläinten muutokset huomioidaan ja ennakoidaan. Osa muutoksista tulee määräyksinä tai metsästyksen muuttumisena täysin erikoislupaperusteiseksi. Osa lajeista levittäytyy uusille alueille, joten mahdollista uutta riistaa tulee alueelle.

Metsästysseura ei ole mitään ilman metsästysmaita. Siitä kuuluu kiitokset maanvuokraajille, jotka ovat suhtautuneet harrastukseemme myötämielisesti. Toivomme, että yhteistyö kanssanne jatkuu samoissa merkeissä myös tulevaisuudessa.